

PLASA LONDON, 2014

Szubjektív benyomások az idei PLASA-ról

PLASA London, 2014. október 5–8.

Londont mindig is szerettem. Álszent módon sorolhatnám a sok szép látnivalót, meg persze nem utolsósorban megemlíthetném a szakmai fejlődés lehetőségét, ha már ennek kapcsán kértek fel az írásra, de én mégis a legjobban az igazi angol ale sörökért szeretem ezt a várost. Így hát újra kihasználva azt a remek alkalmat, hogy a szállást és az utazás költségeit elszámolhatom, kiutaztam Londonba egy sörtúrára.

Természetesen ott-tartózkodásom alatt kénytelen voltam meglátogatni a kiállítást is, hiszen a belépővel tudtam igazolni a főnököm, valamint az adóhatóság felé is, hogy valójában ez egy szakmai utazás. Így hát benéztem az ExCel kiállítóközpontban immár második éve megrendezett PLASA Show kiállításra. Sajnos a jó öreg Earls Courtot, ahol az ExCelt megelőzően a kiállítást tartották, állítólag lebontják, így került az új helyre a PLASA, ami kétségtelesen a kor technikai színvonalának megfelelő épület és környezet, azonban megvan az a borzasztó nagy hátránya, hogy messze van a belvárostól, és nincs a környéken egy tisztességes pub sem. Ennek megfelelően a kiállítás szemmel láthatóan zsugorodik, több neves gyártó is úgy gondolta, hogy inkább Frankfurt-ra vagy Las Vegasra koncentrál, és kiállítóként be sem teszi a lábát a PLASA-ra.

A Robe azonban ott volt. A cseh gyár úgy gondolta, hogy a PLASA méltó hely a 20 éves

jubiläum megünneplésére. Ennek megfelelően, mint az egyik főszponzor, kibérelték a teljes kiállítás kb. 10%-át. Én nem emlékszem, hogy valaha is volt-e egy gyártónak ekkora kiállítótere egy kiállításon. Volt színvonalas bemutató, meg lehetett nézni, és ki is lehetett próbálni a Robe lámpákat, voltak csinos cseh

lányok is, és még finom cseh sör is lett volna, ha adtak volna. De valamilyen vouchert kértek, ami nekem nem volt. Hiába mondtam a cseh kislánynak, hogy rajongok a cseh iparért, még azt is elmeséltem, hogy nagyapámnak a 80-as években Skodája volt, de a kislány könyörtelen volt. Kénytelen voltam energiatallal vigasztal-

lódni, no meg a vadiúj 40 000 lumenes BMFL tesztelgetésével.

A Robert Juliat is képviseltette magát a kiállításon, igaz, jóval szerényebb standon. A franciák egy új fejjéppel jelentkeztek, egy igazi szörnyeteggel. A Merlin kifejezetten a rentalpiacra született, agyonverhetetlen kasziban, brutális fényerővel, nagy zoomátfogással. Francois Juliat, az alapító dédunokája, aki jelenleg a cég első embere, büszkén mutatta be a „kis” újdonságot. Régi jó ismerősökként örömmel üdvözöltük egymást. Ha találkozunk, mindig eszembe jut, amikor még az ifjú Juliat nálunk járt, talán egy kiállítás kapcsán, úgy jó 10 évvel ezelőtt. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy elvigyem ebédelni. Szeretem a magyar

én valami komolyabban szerettem volna jóllakolni vendégemet, így főételnek cigánypecsenyét kértem. Soha nem felejttem el az arcát, amikor meglátta a sült húson elterülő ízlésesen irdalt és fűszerezett sült szalonnát...

No, de vissza a jelenbe, hiszen volt még látványos a kiállításon. A Robert Juliat mellett mindjárt ott volt az MA Lighting is. A német standon a legnagyobb szenzáció a grand MA2 pultokhoz kiadott 3.0 szoftver volt. Megjegyzem kicsit rosszindulatúan, ha már igazán ütős új terméket nem tudtak kihozni, valamit kellett csillogtatni. Ugyanakkor, mivel a kiállítást megelőzően részt vehettem egy egynapos oktatáson, tudom, hogy a háttérben nagyon komoly előkészületek folynak, és Frankfurtban nagyot

legújabb termékeivel, de a középpontban egy nagyon ízlésesen összerakott kiállítást láthattunk a 100 éves Strand patinás fényvetőiből, melyek a hossz tengely mentén félbevágva voltak láthatók, ráadásul működés közben. A kiállítás leghangulatosabb eleme volt ez a kis csiptenyi múzeum.

És egy újabb cseh cég... Amikor megismerkedtünk a Milossal, csupán egy volt a számos kelet-európai alufedés- és színpadgyártók közül, de már akkor is látszott rajtuk, komolyan gondolják magukat. Amit az elmúlt években műveltek, azt senki előre meg nem mondta volna. Megvették ugyanis azt az amerikai Tomcatet, amelyik a világ legmeghatározóbb gyára ezen a piacon, olyannyira, hogy Magyarországon még mindig sokan a gyártó nevét használják az alufedés elnevezéseként. Továbbá az Európában jelentős piacot uraló olasz Litecet is felvásárolták. Vladimír barátommal sörözgetve viccesen rákérdeztem, hogy most éppen mire készülnek, erre a fülemben sügött egy nevet... Én nem tudom, hogy ezek a csehek hogy csinálják.

A nem régóta az Osram családhoz tartozó Clay Paky, mint a kiállítás második számú szponzora, ennek megfelelő standon állított ki. Nemcsak a stand nagysága, de annak minősége is megfelelt az olasz gyártó hírnevének. Azt gondolom, a nemrég elhunyt Paky bácsi, Pasquale Quadry úr elégedetten dörzsölte a tenyereit odafentről. A gyártó három újdonságot mutatott be. A Supersharpy, a Mythos és a Stormy retinaszaggató bemutatóját egy hollywoodi szintű, rendkívül profi film segítségével oldották meg igen nagy sikerrel, mert a bemutatók során tömött nézősereg gyűlt össze minden alkalommal.

Összességében a frankfurti Prolight+Soundhoz mérve kisebb, de mégis színvonalas kiállítást láthattunk. Érdemes volt kilátogatni, és nem csak az alibi miatt.

Tatarek Péter

konyha remekeit külföldi vendégeim számára is ismertté tenni. Természetesen jófajta barackpálinkával kezdtünk, amit ő gyanútlanul fogadott, főleg azután, hogy én egy húzásra el is tüntettem a poharamból. Ő már az első cseppnél kidülledt szemekkel elkezdett fuldokolni, és köszönte is szépen, majd letette a majdnem teli poharat. Rá szánkozva, a pohárra vágódva néztem. Akkor még nem tudta, hogy a megpróbáltatások itt még nem értek véget. Levesnek babgulyást rendeltem, de jó csípősen, ahogyan azt a magyar szereti. Valószínűleg a pálinka miatt nagyon szégyellhette magát, mert csak jó pár kanál után kezdett látványos rajta a szenvedés. Homlokáról kövér cseppekben csorgott az izzadság, de Napóleon leszármazottja keményen kitartott. Körülbelül a fél leves elfogyasztása után mondta azt kényszeredett mosollyal, hogy nagyon finom volt, de már jól is lakott. Tudom, ilyenkor a nagykövnyv szerint túrós csusza járt volna, de

fog durrantani az MA. A nap végén a szokásos vacsorával kedveskedtek a németek, ahol volt szerencsém egy asztalnál ülni japán kollégákkal, akikkel a harmadik pohár vörösbor után – a karate kapcsán felszedett csekély nyelvtudásnak köszönhetően – egész jól elboldogultam japánul, aminek ők nagyon örültek.

Az ETC a szokásos standon várta az érdeklődőket. Szerencsém volt szakszerű tolmácsolás mellett megtekintnem és kipróbálnom az új LED-es Source Four zoomprofil fényvetőt, ami már a második generációja a típusnak. Összehasonlíthattam az egymás mellett lévő hagyományos halogén változatot az 1-es és 2-es szériával. A 2-es szériánál a lime-zöld LED használatával valóban nagyobb fényerőt és szebb színkeverést értek el.

A Philips standja láthatóan arra törekedett, hogy demonstrálja a cégbirodalom által képviselt széles portfóliót. A standon képviseltette magát a Vari-Lite, a Selecon és a Strand is a